

РЕШЕНИЕ

№ 2439

гр. София, 13.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1053** по описа за **2021** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу решение от 18.10.2020 г. по НАХД № 12683/2019 г. на СРС, НО, 109 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 29-290060364/20.05.2019 г., издадено от директора на дирекция „Правно осигуряване на инспекционната дейност“ на ИАГИТ, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв. на основание чл. 415, ал. 1 от КТ.

В касационната жалба са изложени доводи, че постановеното от СРС решение противоречи на материалния и процесуалния закон. Моли се то да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП. Алтернативно се прави искане да бъде приложен чл. 28 от ЗАНН и 415в от КТ или решението на СРС да бъде отменено и делото да бъде върнато за ново разглеждане.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ – в съдебно заседание се представлява от юрк. К., който оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и

обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че на 21.03.2019г. е извършена проверка относно спазване на трудовото законодателство по седалище и адрес на управление и офис на [фирма] в [населено място], район „М.“, [улица], офис сграда „Капитал форт“, тяло „А“ и по документи представени в сградата на ИА ГИТ в [населено място] на 25.03.2019г.

С Протокол за извършена проверка от Дирекция „Правно осигуряване на инспекционната дейност“ с изх. №ПР1820000/25.06.2018 г., връчен на 25.06.2018г. на [фирма], в качеството му на работодател по смисъла на §1, т. 1 от ДР на КТ, е дадено задължително предписание за изпълнение №7, което не било изпълнено, а именно „в правилника за вътрешния трудов ред на предприятието да се регламентира работното време на работниците/служителите, които извършват работа от разстояние, съгласно изискванията на чл. 107л, ал. 1 от КТ“. Определеният от контролните органи срок за изпълнение на предписанието е 10.07.2018 г. Била извършена повторна проверка, приключила с Протокол за извършена проверка изх. №ПР1909807/28.03.2019 г. Установеното обстоятелство се потвърдило от представения на 21.03.2019 г. Правилник за вътрешния трудов ред на [фирма], актуализиран на 12.07.2018 г., според който работодателят не е регламентирал работното време на работниците/служителите, които извършват работа от разстояние. Поради изложеното е прието, че [фирма] не е изпълнило задължително за изпълнение предписание под №7 от Протокол за извършена проверка от Дирекция „Правно осигуряване на инспекционната дейност“ с изх. №ПР1820000, връчен на 25.06.2018г., за което е съставен акт за установяване на административно нарушение № 29-290060364/18.04.2019 г.

Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление № 29-290060364/20.05.2019 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Те са съставени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Вярно е, че в АУАН не е посочена датата на извършване на нарушението, но този факт сам по себе си не обосновава отмяна на НП като незаконосъобразно, тъй като точната дата на извършеното нарушение е посочена в НП, посочена е и датата, на която е констатирано нарушението. В АУАН и НП е описана непротиворечива фактическа обстановка, която отговаря на правната квалификация на установеното нарушение.

Направеното в касационната жалба възражение, че не е ясно въз основа на какви данни е констатирано нарушението е необосновано. На наказаното лице са извършени две проверки, за които са съставени констативни протоколи. Констатациите в протоколите не са оборени от наказаното лице, съобразно разпределението на доказателствената тежест.

По силата на чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ за предотвратяване и преустановяване на

нарушенията на трудовото законодателство, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда могат да прилагат принудителни административни мерки - да дават задължителни предписания на работодателите, предприятията ползватели, органите по назначаването и длъжностните лица за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство. Както правилно е посочил СРС, даденото предписание не е било изпълнено в определения срок.

Настоящият касационен състав счита, че дружеството правилно е санкционирано на основание чл. 415, ал. 1 от КТ. Съгласно тази разпоредба, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв. Съобразно посочената норма, административно-наказателна отговорност носи лице, което не изпълни задължително предписание, на което е било адресат, дадено във връзка с неспазване от негова страна на вменени му задължения от трудовото законодателство.

В конкретния случай е установено, неизпълнението на задължително предписание, дадено на касатора със срок за изпълнение до 10.07.2018 г. Неоснователно е възражението, че не са дадени указания как следва да се регламентира работното време, тъй като чл. 107л от КТ съдържа съответните изисквания.

Определената имуществена санкция от 1 500 лв. е в законоустановения минимум, поради което същата не следва да бъде намалявана.

Както правилно е приел СРС не са налице основания за приложение на чл. 415в от КТ. Касационният състав споделя изцяло изводите на въззивния съд в тази насока и на счита за нужно да ги преповтаря.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски в производството на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 18.10.2020 г. по НАХД № 12683/2019 г. на СРС, НО, 109 състав.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [населено място], [улица], офис сграда „Капитал форт“, сграда „А“, представлявано от управителя М. Д., да заплати на ИАГИТ сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

